

Bondig.

PETER

**Leiding Belastingdienst
moet voor zijn
personeel opkomen**

Pagina 12

Magazine voor de leden van de NCF

Bondig.

Uitgave 11 - December 2012

PAG 8

Natuurlijk douanewerk

INTERVIEW

PAG 12

Albert van der Smissen,
voorzitter NCF

OOK NCF

PAG 23

Corina Brevé-Timmer

NCF
behartigt.

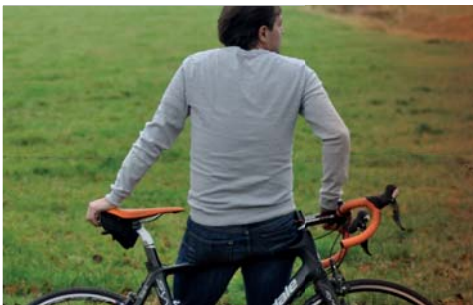
Inhoudsopgave

In deze Bondig

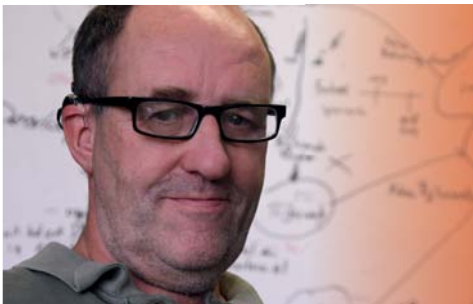
Interview met vraagbaak Flora en Fauna

Via de luchthaven Schiphol wordt er regelmatig geprobeerd om beschermde planten- en diersoorten het land binnen te smokkelen. Daarom doet de Douane er alles aan om de beschermde natuur veilig het land in te krijgen.

Interview Albert van der Smissen

De voorzitter van de NCF, Albert van der Smissen (Haarlem, 1965), ziet het anders. 'Ik laat de moed niet zo snel zakken hoor, bovendien heb ik nog genoeg energie om door te gaan.'

Automatisering was ooit de parel van de overheidsdiensten

De exploitatiespecialist Bram Blaas, werkt sinds 1980 bij de Belastingdienst/CICT/ Unit Infrastructuur/Cluster Communicatieservices en is helder en kritisch.

Alléén rozengeur?

Employability: 'Het in staat stellen van werknemers zich aan te passen en te vernieuwen'. Dat is duidelijke taal, maar toch roept de omschrijving vragen op...

En verder in deze Bondig

Vertrouwensbreuk raakt ons allemaal	PAGINA 4
Uitgesproken	PAGINA 6
Arbeidsongeschied na een cosmetische ingreep	PAGINA 7
Van de bestuurstafel	PAGINA 11
Maatregelen uit het regeerakkoord Rutte II voor de Rijksdienst	PAGINA 15
Verwijten over en weer	PAGINA 19
Vraag het Marianne Wendt	PAGINA 22
Ook NCF - Corina Brevé-Timmer	PAGINA 23

Nederlandse Categorieale vakvereniging Financiën
Oorspronkelijk opgericht op 24 november 1889 en aangesloten bij Ambtenarencentrum en CESI.

Grondslag

De bond is onafhankelijk, zonder binding met een bepaalde geestelijke stroming of politieke partij, onder volledige eerbiediging van de godsdienstige, wereldbeschouwelijke of politieke overtuiging van zijn leden.

Secretariaat

Strevelsweg 700/305,
3083 AS Rotterdam
T 010 - 410 16 58
F 010 - 210 01 17
I www.ncf.nl
E info@ncfned.nl

Voorzitter

Albert van der Smissen, 06 - 24 69 88 66

Penningmeester

Thomas Geelhoed, 06 - 24 69 39 99
Bankrekening 141632 t.n.v. NCF

Secretaris

Ad van Gaans, 06 - 24 69 88 93

Ledenadministrateur

Rinus Oudeman,
Gardeniadal 3,
2317 HV Leiden

Bestuurslid PR & dienstverlening

Piet van Sintmaartensdijk,
06 - 24 69 88 92

Bestuurslid collectieve belangenbehartiging en oranje zaken

Jos Voortman, 06 - 24 69 81 89

Bestuurslid individuele belangenbehartiging en groene zaken

Eelke Renkema, 06 - 24 69 85 80

Bestuurslid en 2^e bestuurder GOBD

Han Vonk, 06 - 24 69 88 71

Bestuurslid medezeggenschap

Fred Goverde, 06 - 24 69 88 37

Bestuurslid Blauwe zaken

Edwin Janssens, 06 - 81 37 07 63

Van de voorzitter

‘Vertrouwen komt te voet en gaat te paard’

Als er vertrouwen is tussen de werkvloer en de organisatie, dan zijn de medewerkers graag bereid om een tandje bij te zetten wanneer dit van hen wordt verwacht. Vertrouwen heeft immers een positieve uitstraling naar iedereen, motiveert en zorgt voor creatieve ideeën. Je krijgt er energie van. Vertrouwen opbouwen gaat langzaam, het afbreken kan echter heel snel gaan.

Het vertrouwen in de politiek, in de eigen organisatie en in de dienstleiding is de laatste tijd behoorlijk afgenomen. Ons vertrouwen is het afgelopen jaar dan ook zwaar op de proef gesteld. Wij dachten als vakbonden samen met het Ministerie van Binnenlandse Zaken een afspraak over het sociaal beleid te hebben gemaakt. De politiek besliste echter tot ons afgrijzen anders. De gemaakte afspraken werden bruusk ter zijde gelegd. Het vertrouwen liep daardoor een bijna onherstelbare deuk op. Zelfs het vertrouwen in de BZK-onderhandelaars werd opgezegd.

De politiek laat steeds maar weer de ambtenaar in de kou staan. Het lijkt wel alsof een ambtenaar geen mens van vlees en bloed is, maar een machine zonder gevoel. Het baart de NCF dan ook grote zorgen dat bij reorganisaties en bezuinigingen, de menselijke factor zo op de achtergrond wordt geplaatst en zelfs vergeten dreigt te worden. Alles moet gewoon maar doorgaan alsof er niets aan de hand is. Zelfs de wil om samen met de vakbonden een fatsoenlijk sociaal beleid af te spreken is bij onze overlegpartners ver te zoeken.

En ondertussen doet de top van ons management er niets aan om haar werknemers te beschermen tegen de willekeur van de politiek.

Gelukkig zijn er binnen onze dienst nog collega's te vinden die zich wél zorgen maken om hun medemens. Zij hebben namens de NCF zitting genomen in de OR. Ik ben dankbaar voor hun inzet. Fijn dat zij zich inzetten voor de belangen van de organisatie en daarbij ook het menselijke aspect niet vergeten. Ook de individuele belangenbehartigers van de NCF zetten zich voor jullie in. Met vragen op het personele vlak steunen ze jou met raad en daad. Ook voor hun inzet ben ik dankbaar.

Verder dank ik, mede namens het bestuur, alle leden voor het in de NCF gestelde vertrouwen. Ook het komende jaar gaan wij ons weer volledig inzetten voor jullie belangen. Ik wens iedereen voor het jaar 2013 alle goeds toe.

*Jullie vice-voorzitter,
Han Vonk*

Han Vonk

Betaaldata salarissen rijksambtenaren 2013

Maand	Betaaldatum	Maand	Betaaldatum
Januari	24-01	Februari	22-02
Maart	22-03	April	24-04
Mei	25-05 (inclusief vakantiegeld)	Juni	24-06
Juli	24-07	Augustus	23-08
September	24-09	Oktober	24-10
November	22-11 (inclusief eindejaarsuitkering)	December	20-12

Minister Blok zegt kennismakingsgesprek met vakbonden af

De vakbonden betreuren ten eerste dat minister Blok (Rijksdienst) onlangs zijn kennismakingsgesprek met de vakbonden wegens andere verplichtingen heeft afgezegd. Het is belangrijk dat de partijen snel om de tafel gaan, zodat er duidelijkheid komt voor de duizenden rijksambtenaren die de komende tijd met reorganisaties te maken krijgen. De minister heeft toegezegd snel een nieuwe afspraak te maken.

Medewerkers van de rijksoverheid lopen al twee jaar achter op de rest van werkend Nederland: naast het uitblijven van een sociaal beleid is er sinds eind 2010 geen CAO. De vakbonden vinden dat ambtenaren niet aan hun lot mogen worden overgelaten.

Rijk in Actie

Vertrouwensbreuk raakt ons allemaal

Op 1 oktober 2012 hebben de vakbonden het vertrouwen opgezegd in minister Spies en degene die namens haar de afgelopen maanden hebben onderhandeld over het moderne Van-Werk-Naar-Werk-beleid. Het overleg tussen vakbonden en werkgever ligt sindsdien stil. Dat betekent niet dat wij stil zitten. Integendeel. Als NCF richten we ons nu vooral op onze medezeggenschap. Wij informeren, ondersteunen en overtuigen hen om vooral géén positief advies te geven op organisatieveranderingen zolang er géén Rijksbreed sociaal beleid is. Misschien heb je Marianne Wendt en Albert van der Smissen al getroffen op één van onze kantinebijeenkomsten in het land? Zo niet, laat je dan digitaal bijpraten.

Druk neemt toe

De druk op de werkgever neemt toe. Aan de werkgevers zullen wij samen met jullie heel duidelijk maken dat er geen draagvlak is voor reorganisatieveranderingen. Aangekondigde reorganisaties met personele gevolgen kunnen daarom geen doorgang vinden. Wordt er toch druk op je gelegd om bijvoorbeeld al te kiezen voor een andere toekomstige standplaats of verdwijnt je werk, schakel dan een van onze individuele belangenbehartigers in. We staan je bij.

Actiesite geopend

We hebben een gezamenlijke website geopend (www.vakbondinactie.nl/caorijk). Deze is rechtstreeks via de NCF-site te benaderen. Met deze actiesite houden we jou volledig en actueel op de hoogte van alle ontwikkelingen. Houd deze website dus in gaten. Zo zal bijvoorbeeld binnenkort op deze site een voorbeeldbrief voor een individueel bezwaar te downloaden zijn. Hiermee kan je bijvoorbeeld bezwaar aantekenen tegen een besluit van een verplichte overplaatsing.

Stilzitten kan niet meer

Voor goede eerlijke arbeidsvoorwaarden zullen wij als bonden onze en vooral ook jouw stem moeten laten horen. Stilzitten kan niet meer. De vertrouwensbreuk raakt ons allemaal.

Vertrouwensbreuk raakt ons allemaal

Op de actiesite verschijnt ook regelmatig een persoonlijk blogbericht van een van de Rijksonder-handelaars. In één van deze blogberichten gaat Marianne Wendt in op het onderwerp 'vertrouwen'.

“ Onderzoek wijst uit dat meer vertrouwen een organisatie veel oplevert: een cultuur van vertrouwen leidt tot meer productiviteit én meer werkvoldoening. ”

Je zou denken dat er voldoende redenen zijn om als Rijksdienst bezorgd te zijn als de bonden constateren dat er geen vertrouwen meer is in de werkgever. Het management van de Rijksoverheid lijkt echter te denken dat dit vooral een conflict is tussen bonden en Binnenlandse Zaken, waar zij niets mee te maken hebben. Niets is minder waar.

Speelbal

De bonden vertrouwen de Rijkswerkgever niet meer, omdat zij het sociaal beleid speelbal heeft laten worden van de politiek. En de Rijksmedewerkers vertrouwen de politiek al lang niet meer. Immers, bij herhaling verkondigt de politiek dat ambtenaren inefficiënte werknemers zijn waar zonder problemen op bezuinigd kan worden. Dat deze bezuinigingswoede ten koste gaat van de kwaliteit en het werkplezier zal de politiek een zorg zijn. Uit een leden-enquête van de Rijksvakbonden bleek dat 38% van de leden de afspraken tussen bonden en werkgever niet geloven. De politiek kan immers elke gemaakte afspraak op elk willekeurig moment overrulen, wat de politiek ook regelmatig doet en wat zij ook nu weer heeft gedaan met het sociaal beleid.

Wantrouwen

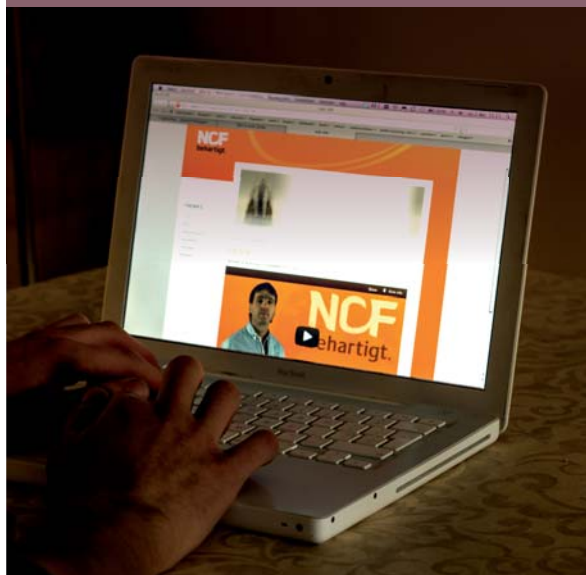
Als het topmanagement de medewerkers niet beschermt tegen de willekeur van de politiek, dan vertrouwen medewerkers ook hun DG en SG niet meer. Het wantrouwen in de politiek als werkgever breidt zich dan uit naar de DG's, SG's en het lagere management. Dat is er aan de hand en daarom is het een zaak van ons allemaal. Het is een vertrouwensbreuk tussen de medewerkers die zich niet beschermd voelen en het management van de Rijkssector dat wegkijkt.

Uit enquête blijkt wantrouwen van leden

Veel NCF-leden hebben begin oktober de digitale enquête ingevuld. 61% van de invullers vindt het onbegrijpelijk dat in tijden van grote bezuinigingen, het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) en departementen een periode laten ontstaan zonder sociaal beleid. 39% meent dat BZK en departementen van begin af aan al van plan waren om van een sociaal beleid af te komen. Dit wantrouwen van leden is ook al in een eerdere enquête van de Rijksvakbonden/NCF naar voren gekomen. Verder vindt 57% dat als de minister niet bereid is om maatregelen af te spreken om de personele gevolgen te beperken, we niet moeten meewerken aan bezuinigingen c.q. organisatieveranderingen. Uit de respons blijkt ook dat het vertrouwen dat de OR in de eigen bestuurder heeft, niet volledig wordt gedeeld door de medewerkers die de enquête hebben ingevuld. Slechts 6% denkt dat de eigen DG/SG wel te vertrouwen is en dat er dus gepoogd moet worden om departementale afspraken te maken.

Digitaal bijpraten?

Is het je niet gelukt om een bijeenkomst bij te wonen? Bekijk dan het korte filmpje dat de NCF op haar website heeft geplaatst. Hierin worden duidelijke antwoorden gegeven op onder meer de volgende vragen: 'Ben ik als medewerker verplicht om vrijwillig te verplaatsen? Wat gaan we doen zonder cao en met een nullijn in het vooruitzicht? Wat gaat minister Blok doen en wie staat me bij als ik actie wil voeren?' Marianne Wendt en Albert van der Smissen praten je bij via www.ncf.nl/index.php/sfb. Ook via Twitter kun je onze Rijksonderhandelaars Marianne Wendt en Peter Wulms volgen. Marianne en Peter twitteren onder @MarianneWendt en @PeterWulms. Via Twitter kun je zelf ook berichten versturen onder #rijkinactie. Kortom: 'Laat je horen!'

Heb jij ook een uitgesproken mening? Mail deze dan naar redactie@ncfmed.nl

Iedere Nederlander leeft tegenwoordig in een land vol onzekerheden. Welke kant gaat het bijvoorbeeld op met het aan de huidige tijd aanpassen van onze pensioenwetgeving? Welke rol gaan de sociale partners hierin spelen? Wat blijft er over van het wetsontwerp dat pensioengerechtigden gelegenheid moet gaan geven voor het bezetten van zetels in de pensioenfondsen, waaronder het ABP in Heerlen? De grootste belangenorganisatie van senioren in ons land, de KBO, presenteert dit plan als een grote overwinning, maar naar mijn idee is hier sprake van een overwinning die eigenlijk een verlies blijkt te zijn.

Allereerst wil ik alle postactieven waarschuwen voor overspannen verwachtingen. De belangen-organisatie KBO schetst haar leden een te positief beeld over de toenemende zeggenschap over de pensioenen. Waarschijnlijk kennen zij veel pensioengerechtigden, die kennis van zaken hebben. Ik heb de laatste twee decennia echter niet anders gehoord en gelezen, dan dat de gemiddelde Nederlandse werknemer weinig of geen benul heeft van zijn of haar economische draagkracht na pensionering. De heer Broekhuijsen, namens het bestuur van de Ouderenbond afgevaardigd in de pensioencommissie van de Samenwerkende Ouderenbonden, is haast euforisch over het plan. Hij voorspelt, dat door de bemoeienis van gepensioneerden de pensioenbesturen beter gaan presteren. 'De samenleving doet er goed aan de levenservaring en deskundigheid van ouderen te gebruiken.' Op zich een verstandige stellingname. Alleen bevinden we ons tegenwoordig niet meer in een leefgemeenschap waar stamoudsten zich buigen over de openingstijden van de dorpspomp, de maandelijkse verdeling van de condooms en de leasevoorwaarden van muskietennetten, maar in een complexe maatschappij.

In welke sectoren we onze spaarpot gaan beleggen, is een klemmende vraag met veel kanten. Daartoe is vereist dat bestuurders beschikken over tenminste monetaire basis kennis, inzicht in actuariële basisprincipes in verband met de impact van de vergrijzing, invloed van collectieve arbeidsovereenkomsten en de positie van aandeelhouders in bedrijven waarin fondsen geld steken, inclusief zogenaamde hedgefondsen. Zaken als risicospreiding, ethisch handelen en marktontwikkelingen worden door veel pensioenbesturen al lang uitbesteed aan professionele vermogensbeheerders.

Deelname in de besturen van pensioenorganisaties kun je niet versimpelen tot wel of niet korten van aanspraken of hoe je het beleggingsbeleid op lange termijn vorm gaat geven. De zeggenschap over wel of niet korten is voor veel fondsen al geen vraag meer. Het wordt opgelegd door toezichthouders op grond van wetsbepalingen van Nationale Overheden, Europese regelgeving en politieke besluitvorming.

Rest mij nog de hamvraag: welke belangen gaan er vertegenwoordigd worden door de voor te dragen kandidaten? Vergeet niet dat werkgevers- en werknemersorganisaties, verenigd in SER en Stichting van de Arbeid, cao's afsluiten waarbij pensioenaanspraken een belangrijke rol spelen en vaak ook bindend zijn voor niet-georganiseerden. Vaak zijn dit ook afspraken over een verre horizon, waarbij veel huidige gepensioneerden geen enkel belang hebben.

Ik doe dan ook een appèl tot realiteitszin. Kijk met een open blik naar onze gemeenschappelijke belangen waarin ook de positie van postactieven zorg vraagt. Zaken als vergrijzing, dekkingsgraden, rekenrente, risicospreiding, ethiek, de tucht van de belastingheffing en duurzaam ondernemen zullen dan om voorrang strijden, maar met name moet voorop komen te staan: solidariteit, collectiviteit en de verwerking ervan in het arbeidsrecht. Dat zijn de cruciale elementen voor een fatsoenlijke pensioenregeling.

John J. van Zonneveld
Postactief lid van de NCF

Doorbetaling van loon bij ziekte

Arbeidsongeschikt na een cosmetische ingreep

Samantha is een succesvolle televisiepersoonlijkheid. Overal waar zij komt, wordt ze omringd door fotografen. Zij moet er dan ook opperbest uitzien. Om de natuur een handje te helpen, besluit ze om een cosmetische ingreep te ondergaan. Ze wil de paparazzi versted doen staan. De ingreep is geslaagd, maar Samantha moet nog wel een periode rust nemen. Dit laatste is tegen het zere been van haar werkgever, de Scheveningse Visgigant. Die heeft via de roddelbladen moeten vernemen dat Samantha een aantal weken niet aan het werk zal kunnen gaan.

Rechtbank

De werkgever besluit om de ziekte van Samantha niet aan te merken als ziekte. Dat zij niet kan werken is volgens hem, volledig aan haarzelf te wijten. In plaats van het loon door te betalen, zet de werkgever de afwezigheid van Samantha om in verlof. Samantha is het hier niet mee eens; ze ligt niet voor haar lol in het ziekenhuis en zij vindt dat haar werkgever haar loon moet doorbetalen. Ze stapt daarom naar de rechter. Die zal haar wel in het gelijk stellen, zo meent ze. Ze voelt zich gesteund door haar vriendin die na het deelnemen aan het televisieprogramma 'Maak me mooi' ziek thuis zat met een ontstoken wond. Ook haar werkgever wilde geen loon doorbetalen, maar deze werd daartoe toch door de rechtbank verplicht.

Koude kermis

Samantha komt, anders dan haar vriendin, van een koude kermis thuis, want de rechtbank oordeelt dat zij haar ziekte zelf en opzettelijk heeft veroorzaakt. De verfraaiing die Samantha onderging was namelijk

niet het gevolg van ziekte, maar was het gevolg van een persoonlijke keuze. De periode die zij als rust kreeg voorgeschreven wordt wel aangemerkt als ziekte, maar de rechtbank acht die ziekte opzettelijk veroorzaakt. Samantha wist namelijk heel goed dat zij na de ingreep een periode van rust moest nemen. Omdat zij de ziekte opzettelijk had veroorzaakt was de werkgever dan ook niet gehouden om het loon door te betalen. De rechter legde aan Samantha uit dat het verschil met haar vriendin daarin zat, dat haar vriendin wel te kampen kreeg met een onverwachte complicatie en Samantha niet. Normaal gesproken zou haar vriendin na de herstelperiode weer aan de slag kunnen gaan, maar omdat de wond begon te ontsteken en daardoor de genezing trager verliep, was zij ook na de herstelperiode nog ziek.

Opzettelijk

Niet alleen als je bij de Scheveningse Visgigant werkt, maar ook als Rijksambtenaar heb je geen aanspraak op een doorbetaling van je bezol-

diging wanneer je weliswaar arbeidsongeschikt wegens ziekte bent, maar je die ziekte opzettelijk hebt veroorzaakt. Als je dus net als Samantha zonder medische noodzaak een cosmetische ingreep ondergaat, dan hoeft de dienst gedurende de herstelperiode jouw bezoldiging niet door te betalen. Maar wat nu als je gaat skiën en je breekt daarbij een been? Of als je in je vrije tijd aan een vechtsport deelneemt en je daar een verwonding oploopt waardoor je even niet kan werken? Moet de dienst dan ook geen bezoldiging doorbetalen? Je wist toch dat skiën en vechtsport een gevaar met zich meebrengen? Dus waarom zou de werkgever voor de negatieve consequenties op moeten draaien? Gelukkig is de beperking in de regelgeving helder: de ziekte moet opzettelijk zijn veroorzaakt en bij een ski-ongeval of een verwonding tijdens vechtsport is van opzet in beginsel geen sprake.

Om de tuin leiden

Behalve bij het opzettelijk veroorzaken van ziekte, hoeft de dienst jouw salaris ook niet door te betalen wanneer je jouw ziekte voorwendt of zodanig overdrijft dat je eigenlijk niet arbeidsongeschikt bent. In zekere zin zit ook hier een element van opzet in verwerkt. Op het om de tuin leiden van de dienst mag geen beloning staan. Samantha redt zich inmiddels wel. Voor jou als ambtenaar is dat met de voornemens van het nieuwe kabinet niet zo evident. Bedenk daarom dat wanneer je een persoonlijke keuze maakt die tot gevolg kan hebben dat je ziek uitvalt, de dienst niet altijd je loon hoeft door te betalen.

Jacqueline Choufoer-van der Wel

Natuurlijk douanewerk

Interview met vraagbaak Flora en Fauna

Regelmatig verschijnen er in de krant berichten over het smokkelen van beschermde (exotische) dieren of planten. De berichten gaan vaak over olifanten of neushoorns die zijn afgeslacht vanwege hun kostbare ivoren slagstanden of hoorns. Achter zo'n krantenbericht schuilt vaak nog een heel verhaal, want jaarlijks worden er wereldwijd vele miljarden aan de planten- en dieren-smokkel verdiend. Sommige planten of dieren leveren een fortuin op en criminele organisaties die erachter zitten denken er dan ook niet voor terug om eventueel geweld te gebruiken. Ook via de luchthaven Schiphol wordt er regelmatig geprobeerd om beschermde planten- en diersoorten het land binnen te smokkelen. Daarom doet de Douane er alles aan om de beschermde natuur veilig het land in te krijgen.

collega's in Aankomsthal 3. Ieder moment kunnen daar de passagiers van een vlucht uit Thailand aankomen. De vlucht is speciaal geselecteerd om gecontroleerd te worden op flora- en faunaproducten. Vastberaden sta ik samen met een aantal andere collega's de passagiers uit Thailand op te wachten. Met een haviksblik bespied ik de passagiers bij de bagageband en kijk ik of er verdachte personen of verdachte bagage te ontdekken valt. Tijdens de controle van één van de passagiers treft een collega een bijzondere tas aan. De tas is gemaakt van krokodillenleer. Een gedeelte van de kop van de krokodil is een duidelijk onderdeel van de tas. Waarschijnlijk is dit bedoeld als versiering, maar in mijn ogen is dit luguber.

“ Vraagbaken FFW zijn gepassioneerde mensen die houden van hun werk. ”

Direct wordt er een vraagbaak Flora en Fauna Wet (FFW) opgeroepen, die de tas moet gaan determineren. Nadat de vraagbaak de tas uitvoerig heeft onderzocht, legt hij aan de passagier uit dat het hier gaat om een beschermde diersoort. Het betreft een zogenaamd bijlage A-product van de CITES-basisverordening. 'En voor een dergelijk product is een vergunning nodig', legt de vraagbaak uit.

CITES-Basisverordening

In de CITES-Basisverordening (Convention on International Trade of Endangered Species) uit 1997, ondertekend door 180 landen, staat hoe de (commerciële) handel van meer dan 30.000 beschermde soorten planten en dieren wordt gereguleerd met vergunningen en certificaten. Uit de controle van de passagier met de krokodillentas blijkt dat hij niet over de benodigde papieren beschikt. Hoewel de passagier heftig tegenspuutert - hij heeft veel geld betaald voor de tas - krijgt hij een proces-verbaal aangezegd en wordt de tas in beslag genomen. Tussen de drukte door, word ik plotseling aangesproken door een groep mensen. Ze hebben allerlei filmapparatuur bij zich. Het blijkt dat dit een team is van het NCRV-programma

Peter van Diepen

Krokodillentas

Het is nog vroeg in de middag als ik tijdens mijn pauze de krant opensla in de douanekantine op Schiphol. Na een aantal pagina's lees ik een bericht over een grote dieren-smokkel in Thailand. De Douane aldaar heeft maar liefst drieduizend beschermde dieren onderschept. De lading bestond voornamelijk uit hagedissen en schildpadden. De dieren waren bestemd voor de Chinese markt en zouden verwerkt worden tot Traditional Chinese Medicine (TCM); een gewild product. Geraakt door het krantenartikel, eet ik mijn boterham met kaas iets sneller op dan gewoonlijk en voeg ik mij even later bij mijn

Bedreigde dier- en plantensoorten

Veel zeldzame dier- en plantensoorten zijn uitgestorven door intensieve commerciële handel in deze dieren en planten. Nog meer zeldzame dier- en plantensoorten zullen uitsterven als deze handel niet wordt bestreden. Wereldwijd is er het voornemen om de handel in bedreigde diersoorten via wet- en regelgeving aan te pakken.

In 1975 vond de Conventie van Washington plaats. Deze conventie heette officieel Convention on International Trade in Endangered Species of wild fauna and flora, afgekort CITES. CITES is de basis van de internationale samenwerking bij de bestrijding van de internationale commerciële handel in bedreigde dier- en plantensoorten. In de conventie zijn regels vastgesteld om met uitsterven bedreigde dier- en plantensoorten te beschermen. De zwaarte van die regels is afhankelijk van hoezeer een bepaalde soort met uitsterven wordt bedreigd. De handel in ernstig bedreigde soorten is helemaal verboden. De handel in minder ernstig bedreigde soorten mag alleen plaatsvinden, als hiervoor de bij de handel betrokken overheden speciale CITES-documenten hebben afgegeven.

De nationale regelgeving over de bescherming van bedreigde dier- en plantensoorten is opgenomen in de Flora- en faunawet. Deze wet geeft onder meer aan welke inheemse en uitheemse dier- en plantensoorten als bedreigd worden beschouwd en bevat een verbod om deze te bezitten, te vervoeren en te verhandelen. Verder regelt de Flora- en faunawet dat voor enkele situaties een ontheffing van deze verbodsbepaling kan worden verleend. De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie verleent deze ontheffingen.

Het toezicht van de Douane richt zich vooral op het binnen en buiten het Nederlandse grondgebied brengen van beschermde inheemse en uitheemse dier- en plantensoorten en de producten ervan. Denk bijvoorbeeld aan ivoor of voorwerpen van koraal. Dit toezicht gebeurt vooral aan de buitengrens, op het moment dat de goederen worden binnengebracht, maar ook op andere plaatsen in Nederland.

Bron: DouaneNet

'Wildlife Crime'. Ze zijn speciaal naar Schiphol gekomen om een programma te maken over een zaak met zangvogeltjes. Ik herken de presentator Harm Edens, die mij de weg vraagt naar één van de vraagbaken. Ik wijs het team de weg. 'Wel kijken naar mijn uitzending over een week!', roept Harm mij na als hij door de klapdeuren uit mijn gezichtsveld verdwijnt.

Neushoornhoorn en TCM

De natuur trekt de laatste jaren steeds meer de aandacht van de media en ook van de World Custom Organization. Met het opkomen van de nieuwe economieën, in het bijzonder China en India, ontstaat er een steeds groter wordende middenklasse die ten koste van dierenwelzijn, haar welvaart wil etaleren. Het gevolg hiervan is dat bijvoorbeeld de smokkel op neushoornhoorns in de afgelopen drie jaar vertienvoudigd is. Hoewel het een schokkend cijfer is, is het best te begrijpen, want de prijs voor een kilogram neushoornhoorn is al hoger dan die van goud (€ 45.000,-) en voor criminele organisaties dus een interessant product. Ook wordt de vraag naar Traditional Chinese Medicine steeds groter in Zuid-Oost Azië. In TCM worden producten aangetroffen van beschermde dieren zoals tijgers en beren. Voor de Douane dus bij uitstek goederen om goed in de gaten te houden.

Vraagbaak Flora en Fauna

De natuur gaat ook mij na aan het hart. Begin dit jaar had ik zelf een zaak met vijftig Roti zangvogels uit Suriname met een totale waarde van € 25.000,-. Om meer te weten over het onderwerp Flora en Fauna spreek ik af met Martijn Nuijen; één van de vraagbaken FFW. Op de afgesproken kamer zie ik een grote dossierkast staan met daarop een opgezette babygorilla. De babygorilla kijkt mij met vragende ogen aan, alsof hij me vraagt om hem terug te brengen naar het oerwoud. Achter in de kamer staan grote houten stellages met daarop opbergdozen vol met

dieren- en plantenproducten. Huiden, opgezette dieren, delen van dieren en producten gemaakt van dieren zoals tassen, schoenen en portemonnees. De opbergdozen puilen uit.

Passie

Martijn vertelt dat vraagbaken FFW gepassioneerde mensen zijn die van hun werk houden. Als kind was Martijn al geïnteresseerd in dinosaurussen. Later toen hij biologie studeerde, stond zijn kamer vol met gifgroene gekko's. Tien jaar lang heeft Martijn in een dierenwinkel gewerkt en leerde daar alles over de in- en export van dieren. Sinds 2008 werkt Martijn voor de Douane. Vanwege zijn ervaring werd hij al snel opgeleid tot vraagbaak FFW. Hij vertelt mij dat hij in 10 dagen is opgeleid. De opleiding is voornamelijk wetstechnisch en gaat vooral over de CITES- wet- en regelgeving. Ook heeft hij practicumdagen gehad bij de Hortus Botanicus en het Avifauna.

Hectisch

Martijn vertelt dat hij als vraagbaak een hectisch leven leidt. Mensen nemen namelijk van alles mee uit alle delen van de wereld. Hij laat me berepoten zien, een huid van een python en haaiantanden. Iedere keer als er bij een passagier een flora- of faunaproduct wordt aangetroffen, wordt Martijn of één van zijn collega's opgeroepen en worden de goederen grondig onderzocht. Ook houdt de Douane soms speciale acties, zoals de Actie 'Dierziektes'. De vluchten die geselecteerd zijn komen voornamelijk uit Azië, Afrika en Latijns-Amerika. Ze worden gecontroleerd

op onder meer ivoor, TCM, dierenhuiden en beschermde planten. Zo heeft de Douane dit jaar een koffer met een dubbele bodem onderschept met daarin kaaimannen, leguanen en andere reptielen.

Essentie

Volgens Martijn is een goede vraagbaak iemand die niet zomaar iets aanneemt van iemand anders, maar zelf op onderzoek uitgaat.

“De essentie van het werk van een vraagbaak FFW is om de beschermde natuur veilig binnen te brengen.”

'De essentie van het werk van een vraagbaak FFW is om de beschermde natuur veilig binnen te brengen. Om dat doel te bereiken werkt de Douane veel samen met andere organisaties zoals de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA). De natuur is iets wat ons allemaal aangaat en die betrokkenheid zie je duidelijk terugkomen in ons dagelijkse werk.' Martijn gaat na deze woorden gewoon weer verder met zijn werk. Hij is net opgeroepen door het frontoffice. In Aankomsthal 3 is namelijk een zebra-huid gevonden bij één van de passagiers en zijn expertise is daarbij onontbeerlijk. 's Avonds zap ik op mijn televisie en zie ik dat het programma 'Wildlife-Crime' begint. Geraakt door de beelden eet ik mijn avondeten net iets sneller op dan normaal. De natuur gaat mij namelijk aan het hart!

Tijdens een controle troffen collega's op Schiphol in de koffer van een reiziger een twintigtal doosjes met 42 levende vogeltjes aan. Een 49-jarige Belg probeerde op een vlucht vanuit Mexico de gevleugelde diertjes het land in te smokkelen.

Vervolgens hebben de douaniers de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA) geïnformeerd en is de passagier aan hen overgedragen. De man is aangehouden op verdenking van overtreding van de Flora en Faunawet en het vermoeden van dierkweeling. De vogels zijn in beslag genomen.

Uit onderzoek van de NVWA is gebleken dat het gaat om 24 blauwkeel sialia's en 18 Amerikaanse goudvinken die een waarde hebben van ongeveer € 500,- per stuk. (totale waarde € 21.000,-). De gevederde dieren zijn ondergebracht in een vogelopvangcentrum. Tegen de verdachte wordt proces-verbaal opgemaakt.

Bron: DouaneNet (16 november 2012)

Bondig

Van de bestuurstafel

Belastingsservice

In de loop van volgend jaar ontvangen miljoenen belastingplichtigen weer de uitnodiging om aangifte inkomstenbelasting te doen. Hoewel we allemaal werkzaam zijn bij het Ministerie van Financiën heeft de één nu éénmaal meer verstand van inkomstenbelasting dan de ander. Onze werkgever stelt echter hoge eisen aan de aangiften inkomstenbelasting van het eigen personeel. In de wandelgangen wordt dit ook wel 'de verhoogde zorgplicht' genoemd. Misschien ben jij één van degenen die er als een berg tegenop ziet om je aangifte inkomstenbelasting 2012 in te vullen. Geen nood. Ook hier schiet de NCF je te hulp. Wil je hulp bij het invullen van je aangifte inkomstenbelasting, dan staan er twee inkomstenbelastingsspecialisten voor je klaar om je telefonisch met raad en daad bij te staan. De twee specialisten zijn: Carel Loman (010 - 290 42 66) en Piet van der Smissen (023 - 546 72 08).

PMA bonus

Ben je in 2012 via PMA verzekerd, dan kun je nog tot 31 december 2012 aanspraak maken op de PMA-bonus. Surf naar www.pmabonus.nl en vraag je bonus of één van de alternatieven aan. Het gaat heel eenvoudig. Je vult je verzekeringsnummer (polisnummer zonder voorloopnul) en je geboortedatum in, die daarna via een beveiligde omgeving worden verzonden. Daarna klik je 'uw bonus' aan en PMA doet de rest.

Kerstreces

Het bondskantoor is gesloten in de periode 24 december 2012 tot en met 1 januari 2013. Je kunt wel via email contact opnemen met info@ncf.nl. Vragen die op deze wijze binnenkomen worden vanaf 3 januari 2013 uitgelezen. Vanaf die dag gaan de medewerkers van de kantoororganisatie er weer vol tegenaan.

Algemene Vergadering 2013

Alvast voor in je agenda: de Algemene Vergadering (AV) 2013 wordt gehouden op dinsdag 23 april 2013. Locatie: Van der Valk in Breukelen. De locatie delen we samen met de Rijksvakbond van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu (VPW). 's Ochtends houden we onze eigen AV en na de lunch houden de VPW en de NCF een gezamenlijke themamiddag.

Digitale Bondig

We vertellen natuurlijk niets nieuws als wij zeggen dat we continu ons uitgavenpatroon in de gaten houden en waar nodig bijstellen. Zo is het vakbondsmagazine Bondig het laatste jaar gegroeid naar 24 pagina's. Het drukken en verzenden van het bondsmagazine Bondig is dan ook een behoorlijke kostenpost. Voor het bestuur een signaal om stil te staan bij de huidige ontwikkelingen. Vandaag de dag zien we dat steeds meer magazines digitaal worden aangeboden. De overgang van 'papier naar bits' schept naast uitdagingen ook nieuwe kansen.

Zo is de distributie makkelijker en goedkoper en in combinatie met een uitnodigende website, kan ons magazine nog aantrekkelijker worden gepresenteerd. Ook kun je dan via de opgenomen links eenvoudig doorklikken op de voorhanden zijnde achtergrondinformatie. In de toekomst willen wij onze leden dan ook de keuze geven tussen een 'digitaal magazine' of een 'papier magazine'. Natuurlijk beseffen we dat elk medium zijn eigen publiek aanspreekt. Lezers die liever papier in hun handen hebben, willen we uiteraard blijven bedienen. We vragen je nu alvast om na te denken over je keuze. In de Bondig van februari 2013 komen we hier uitgebreid op terug.

Vakbondscontributie en IKAP

Ieder jaar kun je financieel voordeel behalen als je besluit om jouw vakbondscontributie via IKAP in te zetten. Om dit te realiseren, handel je als volgt. De belastingvrije vergoeding voor vakbondscontributie (per jaar) moet via het P-direktportaal worden aangevraagd. Als bron kun je salaris, vakantiegeld, verlofuren of compensatie-uren inzetten. Als je vakantiegeld wilt inzetten, dan moet je de aanvraag vóór 1 mei 2013 invullen en verzenden. Kijk ook eens op http://www.ncf.nl/pdf/lidmaatschap/Gebruikershandleiding_IKAP_13.pdf.

Albert van der Smissen

‘Belastingdienst moet voor zijn personeel opkomen’

Mijmeren over gisteren en morgen, het is er weer de tijd voor. Op verzoek van Bondig blikt ook de voorzitter van deze vakbond terug. Hij vindt het zelfs nuttig getuige zijn wijsheid die je zo op een wandtegeltje kan schrijven. Albert van der Smissen: ‘Zonder naar het verleden te kijken kun je niets leren voor de toekomst.’

Nul-nul

Of je nu terugkijkt of vooruitblijkt, terugblijkt of vooruitkijkt, het resultaat is hetzelfde: nul-nul. Je kan ook zeggen: het was niks en het wordt niks. Inderdaad, het gaat over de arbeidsvoorwaarden van de rijksambtenaren. Er is geen cao en de salarisverhoging in 2011 en 2012 was 0% en blijft dat ook in 2013 en 2014. Even dachten de vakbondsleiders toch nog een fraai doelpunt te hebben gescoord. Met veel inzet en doorzettingsvermogen bereikten zij een vernieuwd Sociaal Beleid Rijk. De blijdschap hierover was zo groot dat zelfs een als degelijk bekend staande vakbondsbaas, met ontbloot bovenlijf en zijn T-shirt boven het hoofd zwaaiend, een vreugdedansje uitvoerde; althans, dat verhaal gaat. Om onduidelijke redenen keurde scheidsrechter Liesbeth Spies, de treffer af. Vervolgens verdween zij vliegensvlug uit beeld, vriend en vijand in wanhoop achterlatend. Boze vakbonden tekenden protest aan dat niets uithaalde, zodat de ambtenaren weer met lege handen staan.

“ Ik laat de moed niet zo snel zakken hoor... ”

Je zal maar vakbondsbaas zijn, het is om moedeloos van te worden. De voorzitter van de NCF, Albert van der Smissen (Haarlem, 1965), ziet het anders. ‘Ik laat de moed niet zo snel zakken hoor, bovendien heb ik nog genoeg energie om door te gaan.’

Thuis, in het landelijke Lonneker, laat hij de oorkonde zien die hij op de laatste algemene vergadering ontving ter gelegenheid van zijn benoeming tot lid van verdienste van de NCF. Het is eigenlijk een tekening waarop Albert met alle vingers en tenen diverse toetsenborden gelijktijdig bedient. Altijd bezig. Dat hij in het bijzijn van zijn gezin en ouders zo in het zonnetje werd gezet heeft hem ontroerd. ‘Ja, het deed wel wat met mij en omkijkend denk ik: ik moet toch wel iets goeds gedaan hebben.’ Volgend jaar loopt zijn termijn als voorzitter af. ‘Maar als de leden met mij door willen gaan, ben ik herkiesbaar.’

Onrust benoemen

Een naar jaar is bijna achter de rug. Nog steeds geen cao, het Van-Werk-Naar-Werk-beleid gaat niet door en het Sociaal Beleid Rijk ook al niet en dan is er volgens Albert ook nog eens onrust in Belastingland en noemt hij de ambtenaren een speelbal van de politiek. Hij geeft toe

B
O
D
I
G

dat het constatering is en dat hij geen oplossingen heeft. 'Maar,' legt hij uit, 'het is in het belang van je leden om af en toe te benoemen wat er aan de hand is. Soms stuur ik naar alle leden een berichtje waarin ik schrijf dat ik begrijp dat dingen heel moeilijk zijn, maar dat ik er (nog) niks aan kan doen.' Hij herinnert aan de brieven die de Belastingdienst aan 6000 medewerkers schreef, dat zij hun langste tijd bij de dienst erop hadden zitten. 'Dat moet voor veel mensen heel erg bedreigend zijn geweest. Hun baan, hun gezin, het middelpunt van hun leven werd bedreigd. Als vakbondsbestuurder kun je die brieven niet ongedaan maken, maar je kan wel de mensen laten weten dat je begrijpt wat er met hen gebeurt. Op het moment dat de mensen die brief kregen was er nog Sociaal Flankerend Beleid. Dit werd in de regio's echter zo verschillend uitgelegd dat we de directeur-generaal gevraagd hebben om een voorlichtingsronde te houden. Onrust moet je dus benoemen, want daarmee maak je het bespreekbaar.'

Vertrouwen verloren

De weigering van mevrouw Spies om haar handtekening te zetten onder het vernieuwde Sociaal Beleid Rijk heeft hem zeer teleurgesteld. In die zin moet je volgens hem dan ook kijken naar zijn (bijna) blote foto in Bondig van oktober jongstleden.

“ *Ook al ben je de minister, je bent nog niet klaar met mij.* ”

'Je moet de foto zien als een belangrijke verklaring. Men kan ons nog zo slecht behandelen, uitkleden, te weinig geven, in de kou laten staan, noem het maar op - maar pas op; ook al ben je de minister, je bent

nog niet klaar met mij.' Dat klinkt nogal dreigend, de actiebereidheid onder de vakbondsleden is toch maar lauwttjes? 'Ja, het is misschien wel zo dat onze leden niet meer zo de behoefte hebben de straat op te gaan, er zijn ook andere manieren om dingen af te dwingen.' Hij noemt als voorbeeld de ruim 1200 e-mailtjes die leden naar minister Spies hebben gezonden. Hiermee werd zij, overigens tevergeefs, uitgenodigd om toch vooral te komen praten op een bijeenkomst van de NCF. Het ministerie van Binnenlandse Zaken kreeg er toch last van omdat hun e-mailvak helemaal volliiep. De bonden hebben nu het overleg met de werkgever opgeschort. Volkomen terecht, zegt Albert. 'Zie het als een actie. We hebben het vertrouwen verloren. We hebben 18 maanden overleg gevoerd met Jaap Uijenbroek, de afgezant van de minister, en later ook met haar. Zij erkenden de noodzaak om te komen tot een ander sociaal flankerend beleid dan dat er op dat moment in de ARAR stond. Toch zet de minister, onder politieke druk, haar handtekening niet. Opeens blijkt dus dat niet de minister onze werkgever is, maar de politiek. Daardoor zijn we een speelbal van de politiek geworden.'

Normaal doen

Zijn wens voor volgend jaar is helder en klaar. Hij hoopt vurig dat de verantwoordelijke minister in 2013 tot inkeer komt en dat het Sociaal Beleid Rijk er alsnog komt. Hij hoopt ook dat de werkgever de koopkracht van de ambtenaren op peil zal houden. Een beetje tegen beter weten in, want volgens de plannen van de regering zit zelfs een vergoeding voor de inflatie er niet in. Hij maakt zich zorgen. 'Vergis je niet, we zitten al voor 6% in de min. In Duitsland is er sprake van 6% plus. De andere cao's die in Nederland worden gesloten behelzen nog wat, daar zit nog wat in. Ik verwacht dat steeds meer ambtenaren in de financiële problemen zullen komen. Niet alleen door de vierjarige nullijn, maar ook door alle andere bezuinigingsmaatregelen die voor heel Nederland gelden.

Jacques van Kesteren

Ja, en dan moeten de rijksambtenaren wél meer mobiel zijn en wél meer gaan reizen tussen woning en werk, waarvoor na een jaar of drie de tegemoetkoming wegvalt en dat je twee tot drie uur per dag langer onderweg bent? Laten ze eens een keer normaal doen!’

Sta voor je mensen

De vakbonden hebben het overleg op alle ministeries opgeschort. ‘Wij hebben lang genoeg gepraat met onze werkgever, maar die is niet betrouwbaar gebleken. Wij zijn nu uitgepraat, anderen zijn aan zet. Daarom hebben wij de hoogste leidinggevenden van de departementen, waaronder ook directeur-generaal Peter Veld van de Belastingdienst, opgeroepen nu maar eens gaan praten met de politiek. Ook zij hebben immers belang bij een sociaal flankerend beleid dat door de vakbonden wordt gesteund!’

Onlangs heeft hij per e-mail de heer Veld gevraagd ‘wanneer en hoe hij laat zien wat de medewerkers van de Belastingdienst voor hem betekenen’. ‘Inderdaad, ik roep hem ter verantwoording. Ons bestuur heeft ruim een jaar geleden met hem gesproken en gezegd dat het, in deze moeilijke tijden, goed zou zijn als hij voor zijn mensen gaat staan. Hij heeft toen weliswaar niets toegezegd, maar ik hoopte zo dat hij het zou doen. Ik vind dat wanneer je verantwoordelijk bent voor 33.000 mensen, zoals Peter Veld dat is, je ook heel duidelijk moet laten zien dat je er voor hen bent. Helaas heb ik, tot nu toe, niet kunnen ontdekken waar hij zijn voet tussen de deur heeft gezet en gezegd heeft: Stop! Nu zijn mijn mensen belangrijk.’

Betonblokken

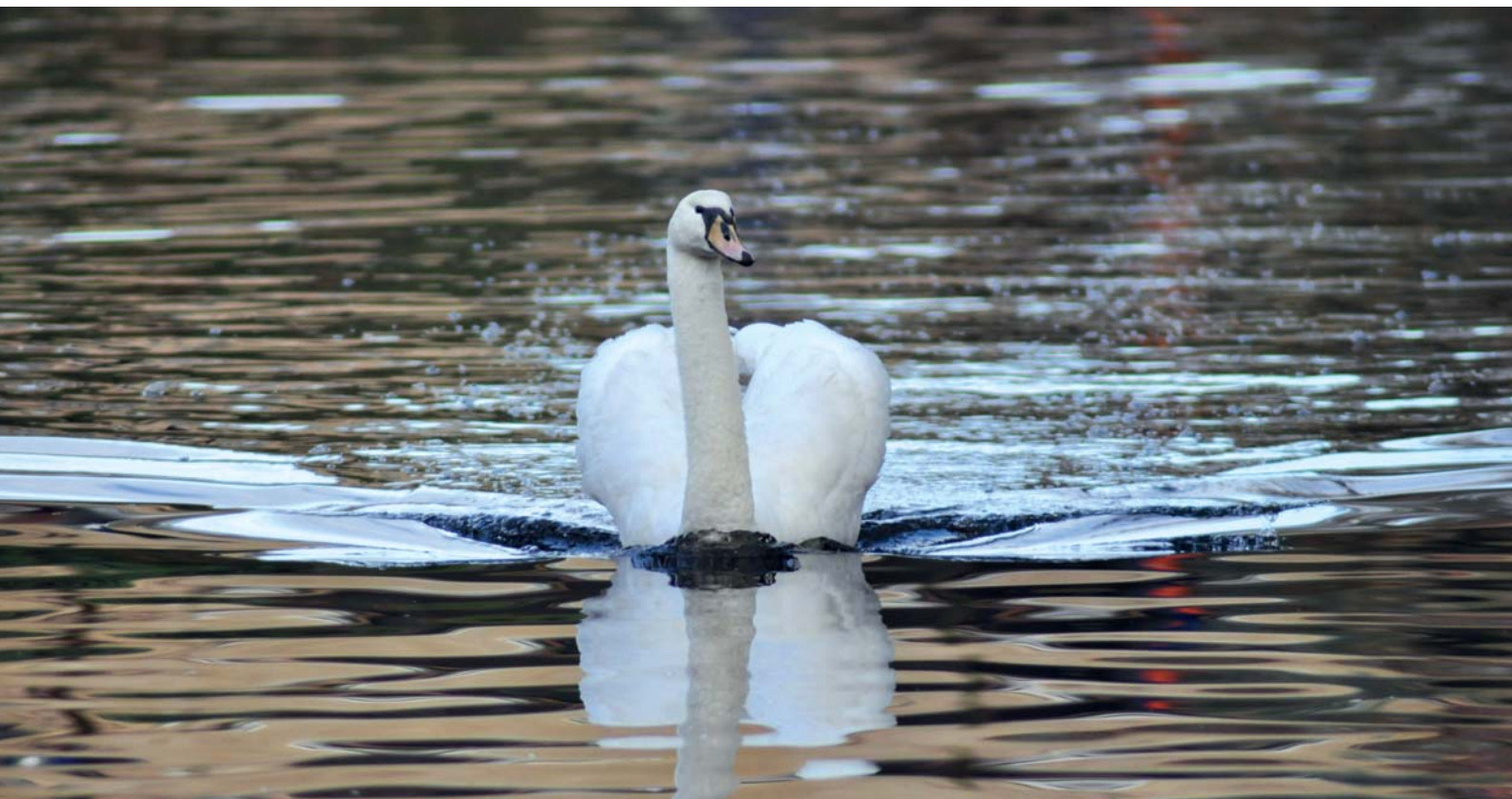
Hij benadrukt dat de verhoudingen met de leiding van de Belastingdienst goed zijn. ‘De contacten zijn de laatste jaren steeds beter en directer geworden. Ik denk dat we voor de dienstleiding ook meer herkenbaar zijn geworden; wie de NCF is en wat zij doet. We hebben veel in onze leden, dus mensen van de Belastingdienst, geïnvesteerd,

opgeleid voor de medezeggenschap bijvoorbeeld. We doen dat overigens samen met de dienst, laat dat ook duidelijk zijn. Want de dienst heeft gefaciliteerd in tijd.

“ *Daar waar je elkaar kunt helpen moet je dat ook doen.* ”

En ik zie het zo: daar waar je elkaar kunt helpen moet je dat ook doen. Je bent wel tegenstanders, maar je bent niet altijd vijanden. We houden elkaar scherp.’ ‘Ook ik heb het wel eens moeilijk hoor, als voorzitter. Ik moet ook oplossingen zien te vinden.’ Toch vindt hij het nog steeds leuk werk. ‘Tevoren had ik niet kunnen bedenken dat ik in vier en een half jaar zoveel zou leren en dat het me zoveel voldoening zou geven. Wel moet ik bekennen dat ik na een jaar, op een zekere ochtend ontwaakte en merkte dat er twee betonblokken op mijn schouders lagen. Op dat moment werd ik mij nog meer bewust van de grote verantwoordelijkheid die op mij rust. Die last kan ik wel van mij afzetten, maar ik heb wel geleerd dat je in deze baan altijd moet beseffen dat het een gekozen functie is en dat je moet staan voor de mensen die je kiezen. Daar moet je, bijna, alles voor over willen hebben, anders moet je het niet doen.’

Het is vijf voor drie. Hij gaat zijn meisjes van school halen. Ondertussen verdwalen mijn ogen in zijn immense tuin. De hoge bomen die zijn gazon omzomen tonen hun laatste vrachtje kleurenpracht. In het weiland graast een schaap en tegen de bosrand voeren twee hazen een vreugdedansje uit. Vredig Twente. Dochter Felicity rent opgetogen naar binnen. Ze gaan vandaag lootjes trekken voor het Sinterklaasfeest.

Maatregelen uit het regeerakkoord Rutte II voor de Rijksdienst

Veel maatregelen uit het regeerakkoord zullen de Rijksdienst gaan treffen, dus ook jou. Uiteraard zijn wetswijzigingen afhankelijk van steun in de Tweede en Eerste Kamer zodat aanpassingen van het regeerakkoord nog mogelijk zijn. Zo is bijvoorbeeld recentelijk de inkomensafhankelijke zorgpremie gesneuveld.

Forezontaks en vitaliteitsregeling van de baan

De forezontaks is geheel van de baan. Hiervoor is in plaats gekomen, een verhoging van de assurantiebelasting (van 9,7 naar 21 procent) per 2013. Verder is de vitaliteitsregeling afgeschaft voordat ze goed en wel van start kon gaan. Deze regeling was met name bedoeld als een spaarmogelijkheid voor werkenden. De aan te leggen spaarpot moest het mogelijk maken om een inkomensachteruitgang op te vangen, bijvoorbeeld bij zorgverlof of een sabbatical. Met haar voorgangers (de levensloop- en de spaarloonregeling) liep het ook al niet goed af. Minister Blok en staatssecretaris Weekers hebben inmiddels een overgangsregeling bedacht. Medewerkers die nog deelnemen aan de levensloopteging en op 31 december 2011 minimaal € 3.000 of meer hebben gespaard, kunnen nog tot 2022 geld inleggen. De voorwaarde dat het levensloopteging moet worden opgenomen voor verlof, wordt

Wil je een overzicht hebben van de maatregelen uit het Regeerakkoord die de Rijksdienst treffen? Kijk dan op onze website www.ncf.nl onder het thema 'CAO'.

losgelaten. In 2013 wordt het ook mogelijk het gehele tegoed ineens op te nemen waarbij maar 80% van het (tot 31 december 2011 opgebouwde) tegoed in de heffing wordt betrokken. Bij opnames na 2013 geldt weer een normale belastingheffing. De 80% regeling geldt ook voor medewerkers die op 31 december 2011 een levensloopteging hadden van lager dan € 3.000. Dit saldo komt voor deze medewerkers per 1 januari 2013 vrij.

Lonen

Wat de NCF met name stoort is dat de Rijksoverheid haar rol als werkgever misbruikt om via regeringsmacht

de arbeidsvoorwaarden van haar medewerkers te verslechteren. Zo staat in het regeerakkoord onder meer opgenomen dat de lonen voor Rijksambtenaren in 2012 en 2013 iets omhoog mogen gaan, maar alleen als er wordt bespaard op de secundaire arbeidsvoorwaarden en de totale loonsom voor het Rijk gelijk blijft. Wat hiermee precies wordt bedoeld, zal minister Blok nog duidelijk moeten maken. Wat wel vast staat is dat Rijksmedewerkers de laatste structurele loonsverhoging in 2009 (2%) hebben ontvangen. De prijs-inflatiecijfers (CBS) zijn ruimschoots bekend. In 2010: 1,3%, in 2011: 2,3% en voor 2012 zal dit circa 2,4% bedragen. In een doorsnee cao is de inflatie van het voorgaande jaar een basis voor de prijscompensatie. In totaal heeft de Rijksambtenaar dus al ruim 6% inflatie niet gecompenseerd gekregen. Vooral mensen die geen jaarlijkse periodiek meer krijgen, maar al op het einde van hun schaal zitten, worden hier hard door getroffen.

Kijk voor meer informatie op www.ncf.nl

Exploitiatiespecialist Bram Blaas

Automatisering was ooit de parel van de overheidsdiensten

De thans 55-jarige in Apeldoorn wonende exploitiatiespecialist (ir.) Bram Blaas, werkt sinds 1980 bij de Belastingdienst/CICT/Unit Infrastructuur/Cluster Communicatieservices. Hij studeerde informatica in Groningen en Enschede, maar is daarnaast tevens afgestudeerd sociaal wetenschapper (VU Amsterdam). Ik kwam Bram op het spoor tijdens het lezen van de diverse ingezonden commentaren op het door het B/CKC gemodereerde Beeldkrantforum op het intranet. Hij plaatst daar zijn immer heldere en kritische reacties sinds juli 2008 en is vanaf dat moment tekstueel zo ongeveer één keer per maand actief.

‘Op het forum gaat, in tegenstelling tot het werkoverleg, kritiek geven op onze organisatie heel direct en heel erg snel’, vertelt Bram. ‘Bovendien is het bijzonder handig dat alle collega’s (vanuit diverse invalshoeken) in Nederland kunnen deelnemen. De discussies zijn daarom anders; wat harder en anders van inhoud. Soms gaat het er echt op; bijvoorbeeld als het onderwerp reorganisatie aan de orde komt.

Dan zie je dat mensen diep geraakt kunnen worden door vermeend onrecht. De kritiek is dan soms keihard. Dat is niet erg, want ik ben van mening dat onze dienst daar

het meest mee geholpen is. In dit licht waardeer ik het bijzonder dat kritische forumgenoten soms door Hans Blokpoel worden uitgenodigd om met hem in gesprek te gaan in Den Haag.’

De mening van Hans Blokpoel

Maar is Hans Blokpoel blij met al die meedenkers op het forum, of moeten kritische collega’s bang zijn voor open of verholen represailles van de hoogste baas? Omdat ik al langer nieuwsgierig was naar een antwoord, heb ik enige tijd geleden Hans met deze stelling geconfronteerd.

Frank
Verweij

Tijdens een NCF-symposium op 19 april 2012 in Deventer, liep ik hem toevallig tegen het lijf. Op mijn vraag of ik hem een kort interview mocht afnemen, antwoordde hij bevestigend. 'Hans, zojuist verkondigde professor dr. Ron Niessen op dit symposium, dat een ambtenaar de dienstleiding moet kunnen tegenspreken. Dit is volgens hem in het belang van een goed functionerende organisatie, waarin nimmer een angstcultuur mag heersen, dan wel ontstaan. Ambtenaren van de Belastingdienst kunnen hun grieven en ideeën onder andere kwijt op het Beeldkrantforum. Wat vind jij van dit laatstgenoemde forum?' 'Wel, ik ben blij dat het Beeldkrantforum bestaat en dat onze medewerkers er veelvuldig gebruik van maken. Dat geldt ook voor de Elektronische Ideeënbus. Overigens, het komt vaak voor dat ik of Peter Veld (telefonisch spreekuur) wordt benaderd met klachten en ideeën.

“ Ik stel ‘meedenken’ op prijs en ik ben trots dat men durft te reageren. ”

Ik stel dat 'meedenken' erg op prijs en ik ben er trots op dat mensen inhoudelijk durven te reageren richting de dienstleiding. Hierbij vind ik het belangrijk, dat behalve kritiek, ook mogelijke oplossingen worden gepresenteerd. Daar hebben we wat aan. Echte kritiek wordt ter harte genomen en de resultaten worden rechtstreeks teruggekoppeld naar de indiener ervan. Daar sta ik voor. Ik zou het overigens heel erg vinden als er op 'klaaggebied' binnen onze dienst een gevoel van onveiligheid zou heersen. Dat zou niet voor mogen komen. En als daar wel sprake van is, dan moet daar direct iets aan gedaan worden. Ik sta daar open voor. Meld het mij alsjeblieft, dan kan ik daar de verantwoorde persoon (of personen) over aanspreken. Ik wil nog wel even een nuance plaatsen. Boosheid en frustratie ontstaan soms ook uit een (te) beperkte visie op een bepaald proces of besluit. Daarom hecht ik er heel erg aan om zaken persoonlijk te communiceren. Ik kan dan het heldere totaalplaatje schetsen.

Als laatste wil ik opmerken dat het forum geen 'klaagmuur' mag worden. Daar is mijns inziens niemand bij gebaat. Kritiek ontstaat namelijk ook als iemand bijvoorbeeld een slechte dag heeft, of zich niet honderd procent fit voelt. Dit alles moet naar mijn mening op een realistische manier worden meegewogen.'

Communicatie op het werk

Bram is nagenoeg doof. Vanaf zijn achttiende jaar is zijn gehoor steeds slechter geworden en nu is het vrijwel verdwenen. Hoe beïnvloedt deze handicap zijn werk? 'Mijn dagelijkse werk bestaat hoofdzakelijk uit het uitzoeken, waarom iets niet goed werkt op automatiseringsgebied. Daarvoor heb ik met mijn directe collega's een goed contact. We communiceren veel per chat, mail en sms, maar de meeste ken ik al zo lang dat hun stemmen redelijk herkenbaar zijn voor mij als ik ze direct in hun gezicht kan aankijken. Mijn collega's hebben dan ook geen communicatieproblemen met mij. Drie jaar geleden heb ik overigens een implantaat laten plaatsen, in de hoop dat mijn gehoor daarmee weer wat beter zou worden. Helaas was dat niet zo'n succes. Sterker nog, het heeft mijn evenwichtsorganen aangetast, waardoor ik nu in een rolstoel zit.'

Afgegleden

Bram heeft al bijna een heel automatiseringsleven achter de rug. Dat geeft ruimte tot overpeinzing. 'Automatisering was ooit de parel van de overheidsdiensten. Mensen die in Apeldoorn werkten waren daar zichtbaar trots op.

“ We zijn we echter kwalitatief behoorlijk ver afgegleden. ”

Dat konden ze ook zijn. Het ultieme succesproduct was de aangiftdiskette inkomstenbelasting. Je ziet, om indruk te maken, hoef je niet altijd met een complex product aan te komen. Eenvoud loont! Dat gold tevens voor de VIA-diskette. Tegenwoordig zijn we echter kwalitatief behoorlijk ver afgegleden. Vroeger was de Belastingdienst

Belastingfort Apeldoorn

Aan de Laan van Westenenk 490/492 te Apeldoorn staat een imposant modern gebouw op een grote lap grond, dat op het eerste gezicht lijkt toe te behoren aan het Ministerie van Defensie. Het in een bosrijke omgeving gesitueerde complex is namelijk afgebakend met ijzeren hekken, welke minimaal drie meter hoog zijn. Zelfs de toegangspoort, die doet denken aan die van de Penitentiaire Inrichting te Vught, schrikt de gewone burger af en vormt een schier onneembare horde. Hoe zit het met de stroomvoorziening op de omheining?

Wordt er gebruik gemaakt van 220 volt óf van krachtstroom? Ik ga het niet proberen! Voor mij is de zwakstroom op de ijzeren omheining van een boerenweiland al te veel. Wat is dit voor een gebouw? Wel, het blijkt om het 'kloppende hart' van de Belastingdienst te gaan; het zogenaamde Quintax-gebouw. Vanuit deze locatie worden de belastingaanslagen naar onze klanten verstuurd. Ook is hier het centrale computercentrum gevestigd. Het is zonneklaar dat hier enkel 'genodigden' naar binnen mogen.

nog een voorbeeld voor andere overheidsdiensten. Tegenwoordig is het is pijnlijk om te zien hoe de Belastingdienst, en specifiek de automatisering, veelvuldig slecht in het nieuws komt. De meeste grote projecten verlopen uiterst moeizaam en in het recente verleden zijn er een aantal echt grote projecten opgegeven. Het enige project dat hier geen last van lijkt te hebben is de voorgevulde aangifte (VIA) die zowel op tijd oplevert als binnen het budget blijft. Ik denk, dat buiten de procescomplexiteit, de grote hoeveelheid reorganisaties zijn tol heeft geëist.

“ *Er zijn nu te veel managementslagen en overlegstructuren.* ”

Er zijn nu te veel managementslagen en overlegstructuren. Laatst wilde ik bijvoorbeeld een it-probleem (traagheidsklachten) direct gaan oplossen in Limburg. Er was grote haast bij en de afspraak met de klant was reeds gemaakt. Werd ik door een manager gebeld, dat ze er eerst nog over wilden gaan vergaderen. Na een paar dagen kreeg ik een telefoontje, dat ze hadden beslist dat ik zo snel mogelijk moest komen! Ja, traagheid komt niet enkel voor in de automatisering!

Tip voor het management

Op mijn vraag of het ooit nog goed komt, antwoordt Bram: 'Wie weet? We blijven allemaal ons uiterste best doen. De markt op gaan lijkt mij ook niet echt een oplossing. Vooral projecten waarbij veel uitbesteed wordt blijken onnodig nog meer problemen op te leveren. Tot slot heb ik nog een goedbedoelde tip voor het management van de Belastingdienst. Probeer het vertrouwen van de klanten terug te winnen door meer te focussen op dienstverlening. Dit houdt automatisch in dat ontwikkeling minder belangrijk wordt. Het is overigens niet iets nieuws wat ik hier zeg, want McKinsey kwam dit vier jaar geleden ook al vertellen.

Het meest zorgwekkende is wel dat we het vertrouwen van de gebruikers kwijt lijken te zijn. Ik werk vooral aan problemen die gebruikers hebben. Wat mij opvalt is dat men veelal geen puf meer heeft om te klagen, omdat men toch niet verwacht dat er iets gebeurt. Er is een behoorlijk defaitisme. Merkwaardig genoeg was het gebrek aan een beheerorganisatie juist iets dat enkele jaren geleden door McKinsey werd geconstateerd. Gezegd werd dat we ons minder moesten richten op technologische vernieuwing en meer op continuïteit. Dat lijkt echter alweer vergeten en innovatie lijkt weer prioriteit te hebben. Gebruikersondersteuning blijft toch een beetje een stiefkindje. De grootste vergissing op dit gebied lijkt overigens het weghalen van systeembeheerders op de eenheden te zijn. Dat leek uit bezuinigingsopzicht aantrekkelijk, maar heeft de eenheden wel min of meer in de steek gelaten.

Pensioenproblematiek

Verwijten over en weer

Pensioenfondsen (waaronder het ABP) kampen met de gevolgen van de financiële crisis die in 2008 is losgebarsten. Eerst de aandelen crisis, later de euro crisis. Door de stijgende levensverwachting en de economische tegenwind zijn de dekkingsgraden van pensioenfondsen sterk gedaald. Kortom van de pensioenuitkering bleek dan ook noodzakelijk - iets wat voorheen niet voor mogelijk werd gehouden, want deelnemers beschouwden hun pensioen als een solide zekerheid.

Een stijgende levensverwachting en een lage marktrente deden de verplichtingen van pensioenfondsen echter enorm stijgen, terwijl de bezittingen niet navenant groeiden. De solidariteit tussen generaties kwam onder druk te staan. Ouderen hadden goed voor zichzelf gezorgd en braken nu gezamenlijke voorzieningen af, zo stelden jongeren. Maar is dit verwijt wel terecht?

Solidariteit

Het is onmogelijk dat iedere generatie zelf zijn eigen problemen op kan lossen. Kinderen tot 18 jaar zijn afhankelijk van ouderen en veruit de meeste 65-plussers kunnen niet zonder werkende jongeren die hun AOW-premie afdragen. Solidariteit tussen generaties heeft dus iets van een verzekering. Er wordt premie betaald om degene die het nodig heeft, uit te kunnen betalen. En omdat iedereen door onheil getroffen kan worden, doet iedereen mee. Uiteindelijk gaat het erom dat in ons pensioenstelsel, de belangen van de verschillende

generaties op een evenwichtige manier behartigd blijven.

Inzet NCF

De insteek van de NCF is om met ingang van 1 januari 2014 een duurzame pensioenregeling met solidariteit tussen generaties, mannen en vrouwen, gezonde en zieke werknemers, actieve en niet-actieve deelnemers en hoge en lage inkomens te bewerkstelligen. Daarnaast moet

de regeling ongevoelig zijn voor politieke ontwikkelingen en anderszids kunnen meebewegen met de door vakbonden gewenste ontwikkelingen, zonder aan betrouwbaarheid en transparantie in te leveren. De NCF kiest daarom voor kwaliteit van de regeling, kwaliteit van indexering (een geïndexerd pensioen is nodig voor handhaving van de levensstandaard) en voor een kwalitatief betaalbaar pensioen.

NCF-pensioennieuwsbrief nummer 3 is uit. Wil je meer weten? Bijvoorbeeld over de ophoging van de AOW-leeftijd en de gevolgen daarvan? Ga je in 2013 meer pensioenpremie betalen? Gaat er daadwerkelijk een vijfde deel van je premie-inleg op aan uitvoeringskosten? Wordt er in 2013 gekort op pensioenen? Wat zijn de pensioenmaatregelen uit het Regeerakkoord Rutte II? Bedreigt Europa de Nederlandse pensioenen? Antwoorden op deze en meer vragen vind je in de NCF Nieuwsbrief Pensioen. Deze is medio november uitgekomen. Heb jij deze editie niet ontvangen en wil je deze wel per mail ontvangen? Geef dan je e-mailadres door aan onze kantoormedewerkster Sabrina Watson (email: sabrinawatson@ncf.nl). We sturen het dan graag naar je toe. Ook kun je de nieuwsbrief vinden op onze site onder: www.ncf.nl/index.php/pensioen

Kijk voor meer informatie op www.ncf.nl

Employability

Alléén rozengeur?

Employability is een Engelstalig woord dat vrij recent geruisloos onze Nederlandse taal is binnengeslopen. In het woordenboek De Dikke Van Dale is het woord op dit moment nog niet opgenomen. Daarom is woordenboek.nl op het internet maar eens geraadpleegd. Daar staat in fraaie - doch beperkte - bewoordingen vermeld: 'Het in staat stellen van werknemers zich aan te passen en te vernieuwen'. Dat is duidelijke taal, maar toch roept de omschrijving vragen op. Hoe dient dat 'in staat stellen, aanpassen en vernieuwen' dan te geschieden? En wie is waar verantwoordelijk voor? Wat zijn de belangen? En wat zijn de voor- en nadelen van dit 'nieuwe spel op de wagen'?

Employability Center

De Belastingdienst heeft in maart van dit jaar het Employability Center opgericht. De medewerkers van dit Center adviseren en begeleiden medewerkers bij hun loopbaanontwikkeling en het vinden van een nieuwe baan binnen of buiten de Belastingdienst. Daarnaast adviseren, ondersteunen en faciliteren zij de Belastingdienstorganisatie bij duurzame inzetbaarheid van medewerkers. Het belang zit in het feit dat enerzijds de Belastingdienstorganisatie dient af te slanken en - anderzijds - in het zogenaamde 'bulten- en gatenverhaal'. De juiste mensen met de juiste competenties dienen na een reorganisatie op de juiste plaatsen te werken. Dát is efficiënt. De dienstleiding streeft daarbij zelfs, hoewel wel wat (erg) laat in de ogen van velen op de werkvloer, naar een evenwichtige leeftijdsopbouw. Er verschijnen diverse nieuwe vacatures voor uiteenlopende functies op het intranet én internet, waarbij ook de externe kandidaat

wordt uitgenodigd om te solliciteren. Het nieuwe adagium is: 'De deuren gaan open, komt u alstublieft binnen.'

De praktijk

René Vlaanderen wil graag zijn ervaringen met het Employability Center met ons delen. 'Sinds de opheffing van de B/CPP ben ik bij de Belastingdienst/Utrecht-Gooi geplaatst en onder de noemer 'met het werk mee' uitgeleend aan de Landelijke Toezicht Organisatie (LTO). Mijn werk bestaat onder andere uit het beheer en onderhoud van de selectiemodules voor de aangiften inkomstenbelasting en vennootschapsbelasting. Dat werk doe ik al een tijd en ik ben nu toe aan een nieuwe uitdaging. Ik wil mij breed oriënteren op een andere functie en heb behoefte aan intensieve begeleiding. Toen ik begin dit jaar op de Beeldkrant over het Employability Center (in oprichting) las, heb ik direct contact opgenomen en een afspraak gemaakt.

Joop Hupkes en
Frank Verweij

Half maart vond het intakegesprek met de adviseur plaats. Vervolgens zijn er voortgangsgesprekken gevoerd. We zijn gestart om te komen tot een helder zoekprofiel ('Wie ben ik?', 'Wat kan ik?' en 'Wat wil ik?'). Met dit profiel onder de arm ga ik de arbeidsmarkt verkennen. De adviseur ondersteunt me bij dit proces en dat allemaal in een open en ontspannen sfeer.'

Het traject in volle gang

'Bij het Rijkstalentencentrum heb ik een online-test gemaakt over Persoonlijkheid, Leerstijlen en Rol in een team. In april is in een driegesprek tussen het Employability Center, de leiding en mij een overeenkomst getekend, waarbij de doelstelling en het resultaat van het loopbaantraject zijn beschreven. Daarna zijn er klikgesprekken gevoerd bij verschillende dienstonderdelen, maar die hebben, tot nu toe, niet geleid tot snuffelstages. Ik heb de workshop Herken je gedrag/ Ontdek je sterke kanten gevolgd. Hier wordt aan hand van het psychologische model het Enneagram behandeld. Hierdoor leer je jouw sterke kanten kennen en kun je jouw zwakke kanten leren ontwikkelen. Dat is confronterend, maar erg leerzaam. De workshop Personal Branding moet ik nog volgen. Er is ook ondersteuning (klankbord) bij openstaande vacatures en er wordt aangegeven hoe ik Mijn Persoonlijk Dossier op de Mobiliteitsbank het beste kan vullen. In juli is tijdens het voortgangsgesprek op basis van mijn ontwikkeldoelen het advies gegeven om contact op te nemen met de Coachpool Belastingdienst. Dat traject loopt en ook dat voelt goed. In augustus heeft het laatste gesprek voor de zomervakantie plaatsgevonden en heb ik verschillende huiswerkopdrachten gekregen. Het volgende gesprek is begin oktober gepland. Het traject is dus nog in volle gang. De ondersteuning, die de adviseur van het Employability Center mij biedt, voelt goed en geeft mij de indruk dat ik op niet al te lange termijn een passende functie zal vinden.'

Alléén rozengeur?

Het bestaan van een Employability Center leidt niet enkel tot een hoerastemming. De rozengeur is soms erg ver te zoeken. Er zijn namelijk ook voetangels en -klemmen te

Employability verhoogt je marktwaarde significant. Je maakt namelijk kenbaar dat je flexibel bent en openstaat voor nieuwe ontwikkelingen. Dat wordt door je (nieuwe) werkgever zeer gewaardeerd, waardoor je waarschijnlijk sneller aan nieuw werk óf aan een nieuwe werkplek zult komen. Daarnaast kan het je loopbaanontwikkeling versnellen en bemachtig je sneller die door jou zo gewenste positie. Althans, dat is de theorie.

onderkennen. Wij zullen er een paar voor het voetlicht brengen. Ten eerste worden mensen gestickerd. Je geeft namelijk aan dat je geïnteresseerd én flexibel bent. Dit wordt vastgelegd in een dossier. Hoe zit het dan met de rechtszekerheid? Als mensen bij een reorganisatie ontslagen of overgeplaatst dienen te worden, zijn dan de geregistreerde flexibelen dan als eerste aan de beurt? Want, de baas heeft reeds in jou geïnvesteerd. Dat staat op papier. Daar moet iets tegenover staan, zou je denken. Hoe zit dat? We weten het helaas nog niet. De tijd zal het leren. Daarnaast kan er sprake zijn, dat tijdens gesprekken door een medewerker van het Employability Center wordt 'toegewerkt' naar een functie buiten de Belastingdienst. In den lande zijn deze geluiden reeds informeel collegiaal opgevangen. Voorts worden zittende collega's mogelijkerwijs door het Employability Center benadeeld, omdat via dit Center, naast zittende ook nieuwe collega's worden geworven. Denk je dat dit een fabeltje is, google dan maar eens op 'Employability Center Belastingdienst'. Je komt dan wervingsadvertenties tegen, waarin externen worden verzocht om te solliciteren. Tot slot zijn veel collega's op de werkvloer niet erg positief gestemd over het Employability Center. Een veelgehoorde opmerking luidt dan ook: 'Alweer een nieuw clubje opgericht door mensen, die niet in het primaire proces (willen) werken. Onvoorstelbaar in een tijd waarin onze organisatie aan het bed van de patiënt vele handen tekort komt.'

Vraag het Marianne Wendt

Marianne kun je dagelijks volgen op Twitter

Vraag 1:

'Mijn leidinggevende heeft mij laten weten, dat ik beter op zoek kon gaan naar ander werk. Hij heeft mij een telefoonnummer gegeven van een mobiliteitsmedewerker in Utrecht. Zelf werk ik op kantoor Apeldoorn en mijn werk is inmiddels overgedragen aan collega's. Ik heb nu niets meer te doen. Wat moet ik doen?'

'Het is de NCF bekend dat het management in Apeldoorn de organisatie wil veranderen. Echter, zowel de vakbonden als de ondernemingsraad zijn niet akkoord gegaan met het de medewerkers verplicht opleggen om ander werk te moeten gaan doen of te moeten gaan werken op een andere plek. Dit is alleen maar mogelijk als de medewerker hier vrijwillig mee instemt. Je behoudt dus je werk totdat je zelf besluit om iets anders te gaan doen. Dat het management nu al jouw werk laat doen door andere medewerkers, is niet conform de regelgeving. Ik adviseer je daarom om je te wenden tot de NCF en bezwaar aan te tekenen tegen deze handelswijze.'

Vraag 2:

'Onlangs heb ik een advocaat ingeschakeld in verband met juridische problemen met mijn huis. Dit heb ik gezamenlijk gedaan met een aantal andere gedupeerden. Mijn vraag is of ik de kosten van deze juridische bijstand vergoed kan krijgen via mijn lidmaatschap van de NCF?'

'De NCF biedt haar leden in de eerste plaats ondersteuning bij problemen tussen de werkgever en de werknemer. Daarnaast hebben NCF-leden recht op gratis advies en bijstand bij een gerechtelijke procedure (m.u.v. de kosten voor griffierecht). Deze rechtsbijstand kent echter wel beperkingen. Bij geschillen over huur van een woonruimte, aan- en verkoop van woonruimte en consumentenkwesties met een belang dat hoger is dan € 180,- heb je recht op 6 uur gratis dienstverlening. Deze dienstverlening wordt uitgevoerd door het advocatenkantoor Dijkgraaf. Je bent als lid niet vrij om je eigen advocaat te kiezen. In jouw geval heb je dus recht op 6 uur (gratis) bijstand van advocatenkantoor Dijkgraaf, maar je hebt geen recht op een vergoeding van de gemaakte kosten bij de door jou zelf gekozen advocaat.'

Vraag 3:

'Bij deze wil ik mijn verwondering en ergernis kenbaar maken over de BOA-cursussen en BOA-examens

nieuwe stijl bij de Douane. Normaal gesproken hoefde je als Buitengewoon opsporingsambtenaar, alleen nog maar een opfrismodule te doen (verplicht juridisch gedeelte). Nu is deze opfrismodule uitgebreid met allerhande douanezaken (BOA-plus). Het examen betreft nu beide onderdelen. Wellicht kan er gekozen worden: of het een of het ander - in ieder geval; niet beide tegelijkertijd. Want vind jij hiervan?'

'Deze kwestie is besproken tussen de ondernemingsraad van de Douane en het management. Kort samengevat komt het erop neer, dat voor het verplichte juridische gedeelte alles bij het oude blijft. Hiervoor doe je examen volgens de regelgeving van Justitie. De Douane kan het nieuwe groene gedeelte (BOA-plus) nog wel voor verdieping als studie geven, maar daarover hoeft dan geen examen te worden gedaan. Voortaan zullen de opleidingen niet meer gelijktijdig worden gegeven. BOA-Plus staat dus los van de oude bestaande BOA.'

Marianne Wendt

Marianne Wendt onderhandelt namens de leden van de NCF met de DG van de Belastingdienst en met het ministerie van BZK (Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) over de arbeidsvoorwaarden van de medewerkers van de Belastingdienst. Naast het afspreken van goede arbeidsvoorwaarden probeert zij het werk binnen de Belastingdienst leuker en zinvoller te maken door samen te werken met de medezeggenschap. Via Twitter kun je haar dagelijkse werkzaamheden volgen: @mariannewendt.

Ook NCF

Corina Brevé-Timmer

Paspoort

Opleiding: Na mijn opleiding VBO Administratie (C/D niveau), ben ik gestart met de Mbo-opleiding Administratief/secretarieel (niveau 3/4). Door omstandigheden heb ik deze opleiding niet afgemaakt.

Ik ben toen gaan werken voor uitzendbureaus. De werkzaamheden die ik toen deed, varieerden van telefoniste tot productiemedewerkster en van callcenter-medewerkster tot thuiszorghulp. Met recht dus een manusje van alles en ik vond het ook allemaal leuk.

Privé: Ruim zeven jaar getrouwd met Gert-Jan. We hebben nog geen kinderen, maar wel een klein hondje genaamd Shadow en drie katten die Kiara, Ruby en Tigra heten.

Hobby's: Keyboard spelen, gedichten en liedjes schrijven, kleding ontwerpen en maken, glazen en tegeltjes beschilderen, lezen, muziek luisteren, computerspellen spelen en nog veel meer.

Een inbreker haalt je huis leeg. Welk persoonlijk voorwerp hoop je dat er achter blijft en waarom?

Ik hoop dat ze mijn keyboard laten staan, omdat hierop liedjes staan die ik zelf heb gecomponeerd.

Met welke vreemde zou je een nachtje willen doorbrengen in het Amstel Hotel?

Ik zou wel een nachtje willen doorbrengen met Darren Hayes. Hij is één van mijn grootste idolen.

Wat is je grootste dagelijkse ergernis?

Ik erger mij aan automobilisten die de regels aan hun laars lappen en aan automobilisten die bang zijn om te rijden.

Wie moet er levenslang krijgen?

Daar hoeft ik niet lang over na te denken: aanranders en verkrachters.

Wat zou je in je leven over willen doen?

Eigenlijk wil ik niets over doen.

Wat is je levensmotto?

Maak plezier in je leven, want voordat je het weet is het voorbij.

Wat wil je bereiken en waar zie je jezelf staan over vijf jaar?

Ik wil graag klantcontact blijven behouden, want dat is het leuke aan mijn werk. Daarnaast wil ik graag doorgroeien in mijn functie.

Wat was je grootste blunder?

Ik kan hier zo gauw geen antwoord op geven.

Wat is jouw favoriete muziek?

De variatie in mijn stemming bepaalt de keuze van de muziek, maar ik houd eigenlijk van alle soorten muziek. Ik ben een echte muzikliefhebber en ik maak ook graag mijn eigen muziek.

Welke krant lees je graag?

Ik lees geen krant, want ik hoeft niet zo nodig met de neus op de feiten gedrukt te worden.

Waar of waaraan wil je (al je) geld uitgeven?

Ik geef graag mijn geld uit aan leuke dingen, zoals vakanties, hobby's en uit eten gaan. Gezelligheid kent nu eenmaal een prijskaartje.

Welke normen en waarden zijn voor jou belangrijk?

Je moet niet liegen, en behandel vooral een ander ook zoals je zelf behandeld wilt worden.

Wat zou je iemand uit het buitenland laten zien van Nederland?

Ik zou hem of haar de bossen, de heuvels, kortom de mooie natuur van Nederland laten zien.

Wat houdt je bezig?

Het werk, mijn hobby's, cursus en enkele privéomstandigheden.

Colofon

Hoofdredactie
Hans Stoutjesdijk
en Piet van
Sintmaartensdijk

Redactie
Jacques van
Kesteren,
Joop Hupkes,
Gerard
Pereboom,
Arjan van
der Stelt,
Frank Verweij en
Peter van Diepen

Eindredactie
Hans
Stoutjesdijk

Fotografie
Dick Klok,
Glenn Hofman,
Ado Avdic en
Bart Eftting

**Vormgeving en
opmaak**
Digidee
Ontwerpstudio,
Enschede

Druk
DeltaHage,
Den Haag

E-mail redactie
Heb je vragen
of opmerkingen
over Bondig?
Mail dan naar
redactie@
ncfnd.nl

Verschijnt
6x per jaar

ISSN: 2211-8624

© NCF 2012

NCF behartigt: collectief en individueel

Word lid en profiteer van de voordelen

NCF
behartigt.

De voordelen van de NCF

- Laagste contributie;
- Moderne vakvereniging en staat open voor frisse ideeën;
- De NCF is er altijd, ook op de werkvloer.

Mijn lidmaatschap duurt minimaal twee jaar. Na drie maanden lidmaatschap kan ik gebruik maken van de voordelen van de NCF, zoals individuele belangenbehartiging en juridische bijstand. Lees de voorwaarden op ncf.nl

Contributie

Salaris in €	Inhouding in €	Salaris in €	Inhouding in €
0.000 t/m 1.250	6,00	2.251 t/m 2.500	10,20
1.251 t/m 1.500	6,75	2.501 t/m 2.750	10,25
1.501 t/m 1.650	7,10	2.751 t/m 3.000	10,30
1.651 t/m 1.800	7,85	3.001 t/m 3.250	10,40
1.801 t/m 2.000	8,60	3.251 en hoger	10,50
2.001 t/m 2.250	9,40	Gepensioneerde leden	4,60

Ja, ik word ook lid van de NCF en geniet van de warmte van de grootste bond!

Naam: _____ m/v Roepnaam: _____

Voorletter(s): _____ Geboortedatum: _____

Adres: _____ Regio/onderdeel: _____

Postcode/woonplaats: _____ Kantoor: _____

SAP Personeelsnummer: _____ E-mail privé: _____

E-mail adres in Lotus: _____ @belastingdienst.nl

Diensteenhed: belastingdienst/douane/landelijke dienst, te weten: _____

BSN: _____ Handtekening: _____

Ondergetekende verbindt zich tot schriftelijke wederopzegging, zijn verplichtingen als bondslid m.i.v. _____ te zullen nakomen en verklaart de contributie via inhouding op het salaris te voldoen, gaat ermee akkoord dat de vakbondsgegevens ook bekend zijn bij het dienstonderdeel waar hij/zij werkzaam is.

Stuur de bon in een envelop zonder postzegel naar: NCF, Antwoordnummer 10505, 2300 VL Leiden, of stuur de bon via de fax naar 010 - 210 01 17.

Aanmelden via www.ncf.nl kan natuurlijk ook!

Je kunt hieronder aangeven door wie je bent aangemeld. Een wervingspremie van € 10,- zullen we aan deze persoon overmaken. Je kunt er ook voor kiezen om een goed doel op te geven. Dan doneren wij daar namens jou € 10,- aan.

Naam: _____ Woonplaats: _____

Mijn wervingspremie à € 10,- kunt u overmaken op giro-/bankrek.nr.: _____ T.n.v. _____